

CURIERUL CREȘTIN

ORGAN OFICIAL AL DIECEZEI DE GHERLA.

CU UN ADAOS NECOFICIAL.

Abonamentul pe un an 200 Lei. Apare de 2 ori pe lună. Inserțiuni se primesc după învoială

Partea oficială.

PASTORĂLA DE NAȘTEREA DOMNULUI 1929.

IULIU

din îndurarea lui Dumnezeu și grația Sfântului Scaun Apostolic al Romei Episcop Român unit.

Veneratului Cler și iubitului popor credincios Dar și Binecuvântare dela Dumnezeu și Mântuitorul Nostru Isus Hristos!

Venerați Frați și Preaiubiți Fii!

„Hristos se naște, măriți-L; Hristos din ceruri, întimpinați-L; Hristos pe pământ, înălțați-Vă“.

Plină de cerească bucurie sfânta Maică Biserică, în luminatul praznic al Nașterii Domnului, chiamă pe fiii săi să preamărească pe Hristos Fiul lui Dumnezeu celui viu; „carele pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire s'a pogorit din ceruri, și s'a întrupat dela Spiritul Sfânt și din Maria Fecioară și s'a făcut om“.

Preamărită întâmpinare Celui ce vine întru numele Domnului, Impăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre.

Toate puterile sufletului nostru să se închine Lui și din adâncurile inimii să se înalțe preamărire lui Hristos, pogorit pe pământ pentru a ne așeza întru pacea lui Dumnezeu. „*Hristos pe pământ, înălțați-Vă*“, „*Cântați Domnului tot pământul, și cu veselie laudați-L, că s'a preamărit*“.

Așa ne îndeamnă Biserica să preamărim Nașterea Domnului cu cântare și laudă plină de veselie, pentru că astăzi mântuire s'a făcut la toată lumea. „*Iată-vă vestesc vouă bucurie mare, care va fi la tot norodul; Că s'a născut vouă Mântuitor*“; grăiește îngerul Domnului către păstori. Bucurie mare: împăcarea neamului omenesc cu Dumnezeu. Mântuirea lui întru această împăcare prin Isus Hristos Domnul nostru.

Neamul omenesc străbătea lunga cărare a veacurilor purtând sarcina înfricoșată a păcatului, chinuit de setea nestinsă a păcii pierdute. Orbecă pierdut întru întuneric întru umbra morții, suspinând venirea izbăvirei.

La plinirea vremii poporul ce stătea întru întuneric și întru umbra

morții a văzut lumină mare, cum spune prorocul. Lumină lumii s'a pogorât, Fiul lui Dumnezeu pe pământ, despiciând întunericul și umbra morții, luminând pe tot omul ce intră în lume, deschizând calea vieții către Dumnezeu, adunând fiii lui Dumnezeu împrăștiați și rătăciți, întemeind pe pământ împărăția lui Dumnezeu, Biserica sa, și reșezând pe fiii lui Dumnezeu, întru moștenirea Tatălui ceresc: întru pacea Lui.

Această împărăție alui Dumnezeu nu este mâncare și beutură, ci cum atât de limpede și la înțelesul tuturor ne spune sfântul Apostol Pavel, este „dreptate, bucurie sufletească și pace“.

Această împărăție alui Dumnezeu a venit Domnul să o întemeieze pe pământ. Pentru a reșeza omenirea întru moștenirea pierdută prin păcat, care este pacea lui Dumnezeu.

Aceasta-i bunavestire pogorâtă de Domnul din ceruri; pace lumii, pace sufletului nostru învrăjbit cu Dumnezeu prin păcat.

Cântarea cetelor îngerești din ViŃlaimul Iudeii revarsă fericirea acestei păci dumnezeiești: „Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace între oamenii de bunăvoie“. Această pace a vestit-o și a întemeiat-o Domnul, dela leagănul sărăcăcios al ieslei din ViŃlaim până la crucea înfricoșată a muntelui Căpăținilor. Pacea este Evanghelia împărăției cerurilor și ea este moștenirea scumpă lăsată nouă de Domnul: „*Pacea mea v-o las vouă, pacea mea v-o dau vouă, nu pe cum lumea dă, eu vă dau vouă*“.

Acest dar de izbăvire l-a adus pruncul Isus neamului omenesc: pacea.

Odihna sufletelor în brațele Părintelui ceresc. Venit în lumea plină de durere și suferință, omenirea a auzit glas dumnezeiesc de chemare, cum nu s'a mai auzit: „*Veniți la mine toți cei întristați și împovorați și eu vă voi odihni pe voi*“. Mat. XI. 28.

Toți fără deosebire de neam, toți cei rătăciți departe de Părintele ceresc, toți fiii lui Dumnezeu rătăciți dela cărarea vieții, toți cei chinuți de neodihna învrăjbirii cu Dumnezeu, toți ce se hrănesc de durere și se adapă cu lacrimile suferinței, toți aceștia sunt chemați de Domnul, care arată puterea dumnezeiască zicând: „Toate îmi sunt date mie dela Tatăl meu“. „*Veniți la mine toți și eu Vă voi odihni pe voi*“.

Calea de a ajunge la această odihnă este luarea jugului lui Hristos. Jugul Cuvântului lui Dumnezeu, al împlinirii voinței sale sfinte. Jugul lăpădat prin călcarea voinței lui Dumnezeu. *Luați jugul meu peste voi, zice Domnul, și Vă învățați dela mine că sunt blând și smerit cu inima și veți afla odihnă sufletelor voastre*“. Mat. XI. 29. Cu această pildă a blândeței și zmereniei inimei bine a voit Domnul a intra în lume. „*Învățați dela mine că sunt blând și smerit cu inima! Blând și smerit se așează Fiul lui Dumnezeu în ieslea ViŃlaimului pentru a ne deschide calea împăcării și a odihnei sufletului nostru*“.

„*Luați jugul meu și veți afla odihnă sufletelor voastre*“. Iată cărarea păcii și a odihnei sufletelor noastre. Jugul poruncilor lui Dumnezeu, despre care Domnul tot acolo ne spune, că: „*Jugul meu este bun și sarcina mea ușoară*“. Mat. XI. 30.

Glasul de chiemare la odihnă sufletească străbate veacurile până la noi. Biserica Domnului chiamă, întru numele Domnului. Ea a primit cuvântul împăcării pentru a-l duce până la sfârșitul veacurilor. „*Nouă ni s'a dat cuvântul împăcării*“ zice marele Apostol al neamurilor. Ființa Bisericii este această lucrare, prin darul lui Dumnezeu, a împăcării neamului omenesc. Preamărirea lui Dumnezeu întru împăcarea sufletelor. Rostul Bisericii este statornicirea împărăției lui Dumnezeu pe pământ: a dreptății, a bucuriei sufletești și a păcii.

Ea chiamă la Domnul sufletele întristate și împovorate pentru a afla odihnă și pace. Cei ascultători, cari ieau asupra lor jugul lui Hristos, urmând cărarea luminată de cuvintele Domnului, cari sunt suflet și viață, află odihna însetată și înaintează pe cărarea vieții biruitori.

Dar câți sunt cari poartă numele de creștin și totuși sunt atât de înstrăinați de învățătura Domnului și de pilda vieții Lui. Nu! azi lumea nu-i blândă și nu-i zmerită cu inima și pentru aceasta nu-și află odihnă sufletului chinuit. Dureroasă și înfricoșată neliniște în familii, în sate și orașe, în țări mari și mici, pentru că trăiesc înstrăinați de Domnul.

Jugul blând și sarcina ușoară alui Hristos sunt lepădate și pacea nu domnește întru ei. Și totuși altă cale nu este pentru a ajunge la bucurie sufletească și la pace, decât calea luminată de Domnul.

Azi din ieslea Viflaimului ne chiamă stăruitor: „*Veniți la mine toți cei întristați și împovorați și eu Vă voi odihni pe voi*“. Câtă întristare în valea aceasta a plângerilor și câtă povară pentru bietul muritor! Veniți la Domnul. Gustați și vedeți că bun este Domnul. Primiți azi pe Domnul întru sfântă învățătura lui și înălțați sufletele voastre spre ceruri de unde ne-a venit mântuirea.

În primul rând duceți pruncii voștri la pruncul Isus, care ni s'a născut și ni s'a dat nouă, după cum spune prorocul, pentru că și azi îi chiamă cu glas dumnezeesc: „*lăsați pruncii să vină la mine*“. Duceți-i la ieslea Viflaimului să-i facă cunoștința, duceți-i să ieia sufletul lor plâpând icoana Fiului lui Dumnezeu așezat prunc în leagănul sărăcăcios al ieslei, în care bine a voit a se așeza Mântuitorul lumii pentru noi și pentru a noastră mântuire, pentru ei, lumina ochilor voștri și pentru a lor mântuire, și aceasta icoană a Mântuitorului lor, luată ca prunci în suflet, o vor purta o viață întreagă neștearsă și le va fi lor ocrotitoare în vreme de ispite grele în lupta amară a vieții. Vă vor binecuvânta recunoscători, că i-ați făcut să cunoască pe Domnul.

Duceți pruncii la Domnul și învățați-i să se închine Dumnezeuului lor făcut prunc, coborât din cer pentru iubirea ce ne-o poartă, pentru dragostea ce le-o poartă pruncilor voștri. Să înțeleagă ei de acum cuvântul: „*Așa a iubit Dumnezeu lumea, încât pe Unul-născut Fiul al său l-a dat, ca tot cel ce crede într'însul să nu piară, ci să aibă viață de veci*“. Adăpați-i la izvorul credinței și dacă-i iubiți, precum îi iubiți, cu tot sufletul, încredințați-i dragostei Domnului Isus, încredințați-i azi pruncului Isus. El îi va păzi sănătoși în suflet și în trup El îi va ocroti de toată primejdia acestui veac rău și păcătos, Domnul le va fi țaria lor și scutitorul lor și atunci de cine se vor teme. A lor este împărăția rucerilor, „*unora ca acestora este împărăția cerurilor*“ zice Domnul, pe ei să,

nu-i smintească nimenea, pentrucă îngerii lor pururea văd fața Tatălui din ceruri. Ei sunt frații mai mici ai Domnului, cum plin de iubire îi chiamă. Văzând această dragoste și această grije a Domnului pentru ei, duceți-i la Domnul pentruca să-și cunoască din ziua nașterii frățiorul, și să-L iubească, pentruca crescuți mari să-L slujească cu credință, umblând întru voia Domnului și să întemeieze ei împărăția cerului în Biserica Domnului, căci ei sunt nădejdea învierii Bisericii.

Așa închinați Domnului, vor fi sufletul sănătos al Bisericii, și izvor de renaștere sufletească a neamului. Impliniți cuvântul Domnului și lăsați pruncii să meargă la Domnul. Duceți voi venerați Frați, preoți ai Domnului și voi părinți creștini pruncii la Hristos, frângeți-le pâinea cuvântului Domnului luați-i în brațele voastre preotești și duceți-i la Domnul să-i binecuvinteze și să-i sfințească cu dreapta sa dumnezeiască. Prin ei să vărsăm viață nouă în Biserica lui Dumnezeu, vie și însuflețită, prin ei mai ales să dăm sănătatea sufletească neamului.

Prin ei mai ales renașterea Bisericii și renașterea neamului.

Nașterea lui Hristos să ne fie tuturor de folos sufletesc, la mic și mare, renăscuți întru Isus Hristos Domnul nostru.

În lumina credinței să străbatem veacurile și plecând genunchii inimei să aducem închinarea sufletului nostru, împreunând cântarea noastră cu a celor îngeresti, fericiți să rostim: „Mărire întru cele de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace între oamenii de bunăvoie“. Amin.

„Darul Domnului nostru Isus Hristos și iubirea lui Dumnezeu Tatăl și împărtășirea Spiritului Sfânt să fie cu voi cu toți“.

Dragostea mea cu voi cu toți întru Hristos Isus. Amin.

Gherla, la Nașterea după trup a Domnului nostru Isus Hristos 1929.

Episcop Dr. Iuliu Hossu

Aceasta pastorală se va ceti din partea Onorat Frățiiilor Voastre poporului credincios în prima zi de Crăciun, iar în filii în ziua a doua. Unde sunt mai multe filii, se va ceti și a treia zi de sărbătoare.

Gherla, la 25 Decemvrie 1929.

Nr. 6776/1929.

Episcop Iuliu

Hirotonire.

În ziua de 6 Decembrie a. c. Sărbătoarea Sfântului Nicolae au fost hirotoniți întru *ipodiaconi și diaconi*, iar Duminică în 8 Decembrie a. c. întru *preoți* următorii clerici diecezani: Teofil Bălibanu, George Costin, Vasile Enghiș, Nechita Fejer și George Savu. Gherla, la 10 Decemv. 1929.

Nr. 6672

Concurs la posturile de învățători a școlii de aplicație depe lângă șc. norm. diecezană de băieți.

Se publică concurs la două posturi de învățători la școala de aplicație depe lângă școala normală diecezană de băieți din Gherla.

Candidații doritori de a ocupa aceste posturi vor adresa cererile Prea-veneratului Ordinariat de Gherla până în ziua de 31 Decembrie 1929, anexând la cerere:

a) Certificat dela direcția școlii normale cu media notelor examenului de capacitate.

b) Certificat dela inspectorul regional cu media notelor obținute la examenul de definitivat;

c) Recomandarea directorului școlii normale unde a învățat;

d) Certificat dela inspectorul regional de notele obținute la inspecțiile organelor de control în timpul funcționării în învățământ.

Din șed. konz. 10 Decemv. 1929.

Nr. 6753

Episcop Dr. Iuliu Hossu

Partea neoficiala.

Amvonul din Viflaim

— Meditații pentru seara de Crăciun. —

Să plecăm cu spiritul nostru spre depărtatul Orient, unde în lăcașul sărac dela marginea Viflaimului vom afla în iesle, pe Mântuitorul lumii. Să ne oprim, ca odinioară Magii, să adorăm pe Isus, apoi ocupând loc lângă ieslea Lui, să ascultăm ce ne vorbește aceea despre Intruparea Domnului pe care Sf. Pavel o numește: „magnum pietatis misterium“.

Acest amvon puternic, ieslea din Viflaim, ne vorbește nouă despre mărirea lui Dumnezeu. Această mărre în cursul mai multor mii de ani a fost răpită din partea oamenilor, căci precum ne spune cartea Înțelepciunii c. 13, v. 1—9 „focul sau spiritul... au cugețat, că sunt dumnezei“ și acestora le-au dat cinstea ce se cuvea să se dea Domnului. Sa umplut însă și paharul nemărginitei răbdări. A sosit plinirea vremii. S'a început restabilirea ordinii primitive. Aceasta este munca răscumpărării, la care omul nu s'a putut angaja. Mărirea lui Dumnezeu răpită, despre care Dumnezeu a spus că nimănui nu o va da, numai Dumnezeu a putut-o restitui.

Mare lucru a fost. S'au pornit la muncă adorabilele puteri divine. *Atotputernicia* sa în clipa creării nu a lucrat cu mai mare putere, decât aici la ieslea din Viflaim. A putut crea o lume mult mai frumoasă, însă ceva mai bun, mai frumos, mai mare și divin, nu a putut pune înaintea ochilor lumii, decât Pruncul dumnezeesc din iesle. Precum spune Sf. Augustin, „Dumnezeu nu a putut face mai mare

iminune decât aceasta! „Ut Deum ho minem faceret, et hominem Deum“.

„Făcut-a putere cu brațul său Domnul!“ La creare prin cuvântul „să fie“ a produs toate. Aici însă pune în acțiune puterea nemărginită a brațului său. Nimic nu arată mai lămurit intervenția atotputerniciei Sale, decât faptul, că precum la realizarea oricărui lucru mare, astfel și aici, cele mai neînsemnate mijloace le folosește. Pe Moise cu o vergea îl trimite împotriva ui Faraon, pe David cu praștie împotriva lui Goliat. Aici un prunc rușinează lumea. Sărăcia sa rușinează bogăția iar neajunsurile sale, luxul.

Paiele reci din peștera delăsată foarte mult, ne vorbesc despre îndurarea și iubirea lui Dumnezeu.

Unde apare într'un mod mai strălucitor îndurarea și iubirea lui Dumnezeu, decât în răscumpărare? Ce a dat Dumnezeu oamenilor la Crăciun? Paradis ca-și lui Adam? Pământ și animale ca-si lui Avram? Impărății puternice ca-și lui David? Înțelepciune cași lui Solomon? Mai mult decât acestea; neasămănat mai mult. Căci așa a iubit Dumnezeu lumea, încât pe unul născut Fiul al său l'a dat pentru ea. L'a dat pentruca pe om să-l răscumpere din servitutea păcatului să-i deslege conștiința pătată prin ofența adusă Maiestății divine, să-i arate calea spre fericire, să-l îndemne spre virtute prin cuvinte și pildă. Spre virtute suntem îndemnați prin cuvinte și exemle, dar exemplul cuiva, precum și cuvintele lui ne îndeamnă spre virtute cu

atât mai eficace cu cât se poșede despre bunătatea lui o părere mai firmă; despre bunătatea unui om însă părere infalibilă nu se poate avea. Pentru aceea, precum zice Sf. Augustin, „Homo sequens non erat qui videri poterat; Deus sequendus erat qui videri non poterat: ut ergo enhiberetur homini et qui videretur ab homine, et quem homo sequeretur, „Deus factus“ est homo“. Pe acest Deus et homo are să-l urmeze omul ca să ajungă la Acela în care dorește să se odihnească inima lui.

Ieslea din Vitflaim ne vorbește despre ridicarea omului la demnitatea lui de om.

Ne-a creat Dumnezeu după chipul și asemănarea Sa. Ne-a îmbrăcat în

cămașa fiului lui Dumnezeu. A venit însă spiritul răutății. A stricat chipul, a desfigurat asemănarea, semnele dobitoacelor și animalelor, s'au ivit pe el. Când însă Dumnezeu în Intrupare a luat natura omenească, atunci a și imprimat în ființa omului semnele demnității divine. Dispară de pe frunți și din inimi semnele animalice; doar am devenit fii lui Dumnezeu, frații lui Hristos.

Omule recunoaște-ți demnitatea ta! Ascultă cuvintele vestite ție în această seară de pe *amvonul din Vitflaim!* Înțelege-le, păstrează-le în inimă și urmează-le ca bucuria de Crăciun să-ți fie deplină.

Ioan Scplecan
paroh în Reteag.

Desfășurarea congresului de constituire a Asociației Generale a Românilor Uniți, la Blaj.

Congresul pomenit al AGRU-lui, s'a ținut. Ne găsim în fața unui act împlinit. Ideea alcătuirii unei asociații a mirenilor — s'a întruchipat AGRU. azi este o realitate palpabilă. Pornescii la drum încărcat cu multe urări sincere de fericită călătorie, însoțit de multe și înviorătoare nădejdi de reușită. Trebuie însă adaos și subliniat: întovărășit de speranțe și mai vârtos de șanse de reușită. Da! șanse pentru că purcede la muncă, sub imboldul unui gând de cerească inspirație, în ogorul Domnului. Vrea adică, sfințirea, preamărirea Tatălui ceresc, venirea împărăției Lui, împlinirea voinței Lui preasfânte.

Și cine se îndoiește, că tot ce se întreprinde în numele Tatălui din ceriu, ar putea să nu fie sfințit de binecuvântarea lui proteguitoare și astfel să nu ajungă la izbânda intenționată?

Ziua I-a 23 Noembrie.

La ceasurile 9 a. m. toți delegații au participat la sf. Liturghie, celebrată în capela Seminarului teologic de P. S. Sa Episcopul Alexandru Nicolescu al Lugojului asistat de pâr. canonic Dr. Nicolae Brânzeu.

La ceasurile 10 a. m. s'a ținut ședința de deschidere a congresului, în sala festivă a liceului Sf. Vasile din Blaj. Au fost de față o mulțime de intelectuali, medici, advocați, profesori, preoți, funcționari superiori, de pe întreg cuprinsul provinciei metropolitane și din vechiul Regat, din București (fostul ministru Gh. Cișăianu, Ștefan Pop, directorul liceului sf. Sava etc). o delegație de studenți dela Cluj, mai mulți țărani chiaburi etc. Deschizând ședința, presedintele comitetului de inițiativă d. dr. Valer

Pop, în prealabil urează bun sosit congresiștilor și le exprimă mulțumirea profundă ce-o simte văzându-i sosiți în număr atât de frumos. Biserica trece prin momente de grea încercare. Răspunzând apelul nostru ați răspuns unui semn de alarmă. E datoria noastră a fiilor ei să o apărăm prin muncă constructivă pe toate terenele vieții publice. Și să o apărăm cu forțe unite căci numai atunci truda noastră va aduce rezultatul dorit. Cu acest gând am alcătuit „Asociația”. Scopul ei este întreit, mai bine zise, scopul ei are trei fețe. Iată-le: 1. Adâncirea vieții sufletești în mod individual a fiecărui membru și intensificarea educației religioase în școale.

2. Punerea în practică a principiilor Evanghelice în viața socială și combaterea curentelor adverse.

3. Călăuzirea vieții publice și private după adevărurile eterne propovăduite de biserică lui Isus Hristos.

Vom lupta cu hotărâre dârză ca viața particulară, familiară și publică să fie insuflată de adevărurile veșnice ale Mântuitorului. Așezând pe temelii solide viața individuală, e neîndoios, că vom reforma radical pe cea publică.

Ori-ce politică de partid va fi exclusă din sânul Asociației. Toți cei de bună credință fără considerare la culoarea politică pot fi înșiruiți sub steagul nostru.

Vrem să apărăm biserica noastră de ori-ce atacuri dar noi *nu vom provoca* lupte confesionale. „Suntem convinși că cele două biserici suferi pot găsi dacă nu o cale comună de muncă în orice caz două căi paralele cari ne întâlnindu-se va fi exclusa orice învrăjpire orice înțelegerere. Se va jace chiar apel solemn de conlucrare către frații din cealaltă strană.

Constatând prezența unui mare număr de congresiști, declară ședința deschisă. Discursul prezidențial a fost calificat printr'un prelung ropot de frenetice aplauze.

După sfârșitul discursului d-lui Valer Pop (mai bine zis a aplauzelor

p blicului), prin unanimitate congresul încredințează comitetului de inițiativa conducerea desbaterilor până ce se va alege așa zisul comitet central.

La discuția principială (în genere) a statutelor, au participat: D. protopop al Clujului, Dr. Ilie Dăianu, care într'o cuvântare ades fragmentată de aplauzele puternice ale auditoriului a arătat printr'o privire retrospectivă rolul din trecut al bisericii unite; vrednicile ei câștigate prin neîntreruptă plină de jertte și înțeleaptă muncă pe teren național: cultural și politic, în decurs de două sute de ani în Ardealul subjugat și oprimat de străini. Arată apoi chemarea de edificare morală și prin aceasta deunificare națională, ce-i încumbă în aceste vremuri, de desagregare sufletească și apostazie.

D. Gheorghe Cipăianu, fost ministru, luând cuvântul declară că simte o mare mulțumire sufletească văzând atmosfera cu adevărat creștinească a acestui congres. Se bucură în deosebi, că tocmai în timpul când din altă parte biserica română unită a fost atât de vehement atacată, la acest congres s'a subliniat nevoia armonizării intereselor celor două biserici naționale. Au mai cuvântat:

D. Valeriu Roman care insistă asupra importanței colaborării dintre clerici și laici pe teren religios-național. Toți, unu ca altul, suntem dator să ne alipim din tot sufletul de Biserică căci privită din amândouă punctele de vedere: religios și național, constituie pentru individul izolat ca și pentru omnienire o comoră nepretuită. Ea dă viață și energie sufletească, ne descătușează din robia animalității și ne asigură de asemenea conservarea ființei noastre naționale. Ne oferă o fericire superioară aici pe pământ și ne oferă una netrecătoare și neasemănată, în o altă împărăție, în cea cerească.

Cele două biserici au aceeaș țință: satisfacerea sentimentelor religioase și alimentarea celui național, păstrarea

limbei și a datinei în ritul ei și de aceea e reprobabil orice disacord dintre ele. Faptul că inițiatorii Agrului nu și-au propus să umbrească biserica ortodoxă dovedește o largă înțelegere a spiritului evanghelic și o deosebită înălțime morală. Dsăle aceasta îi procură o adâncă satisfacție.

D. Alexandru Fântânaru (Nădlac) se oprește la datoria omului de ași îngriji sufletul și de a rezista prin forțe înmânunchiate și armonizate în vederea combaterii curentelor ce sapă la temelia credinței noastre străbune.

Reverendisimul canonic Dr. Ioan Bălan, își manifestă în cuvinte pline de căldură, bucuria ce i-o stârnesc în suflet, declarațiile de fidelitate ale mirenilor noastră față de Biserică, ocrotitoarea și reazamul Omenirii. Arată că răul e răspândit, dușmanul pe care trebuie să-l combatem e puternic și boalele multe și grave, de aceea ne trebuiesc energii cât mai numeroase. Face apel către congresiști să se înscrie ei înșiși cu toții și să câștige și noi lucrătorii în agrul Domnului. Vor arăta prin aceasta că adeziunea lor față de lucrarea întreprinsă izvoarește din inimă.

Înainte de închiderea ședinței acesteia prime a vorbit cu multă însuflețire și mult talent oratoric tânărul vicar al Năsăudului, Reverendisimul Dr. Titus Mălaiu.

În discursul său Rev. vicar, preconizează unirea tuturor fiilor neamului în lupta contra primejdiei externe spre a contrabalansa acțiunile Budapestei și pentru a combate pe aceia cari distrug neamul prin propagande subversive. Noi creștinii, uniții și ortodoxii deopotrivă, avem datoria să afirmăm „sus și tare“, că nu ne lepădăm de Hristos și de Evanghelia sa. Asociația Românilor Uniți vrea să înscăuneze etica creștină în legitima ei prerogativă de călăuză a vieții publice și private, vrea să servească în chipul acesta Biserica și Neamul românesc.

După discursul părintelui vicar, s'au ales două comisiuni, una de can-

didare și cealaltă pentru înscrierea de membrii și încasarea cotizațiilor.

Ședința a doua a Agrului, s'a ținut în aceeaș atmosferă caldă și împăciuitoare, în care s'a ținut ședința primă. A fost prezidată tot de dl. avocat dela Cluj, dr. Valeriu Pop, prezent fiind de asemeni acelaș număr însemnat de congresiști. S'au discutat în această ședință și s'au stabilit în amănunțimi, statutele, lămurindu-se posibilitățile de interpretare denaturată și pretextele de atac.

Ajungând în discuție articolul relativ la scopul asociației au luat cuvânt d-nii Valer Roman și Gh. Cipăianu, prezentând unele amendamente.

A vorbit apoi, părintele Ion Agârbiceanu, talentatul scriitor dela Cluj, în esență cam următoarele: Asociația Generală a Românilor Uniți, a cărei peatră de temelie s'a pus acum doi ani și care azi ia ființă și mănecă la drum, cu matură hotărâre, pregătită, provăzută cu însemnate forțe morale și materiale, înstitue acum operă de primenire morală în sânul Românilor uniți. Din această primenire va profita după Biserică, Neamul. În modul acesta Agrul e destinat a juca un rol apreciabil în Istoria bisericii și a neamului. Am fi nespuse de mulțumiti dacă în calea în care pornim nu ni s'ar pune piedeci de reacredință de către cei din atară cercului nostru și dacă patimile omenesti n'ar vâra zizanie în această tovarășie, desacord care știrbind armonia interioară, opera întreprinsă, evident, ar suferi.

O întreprindere similară, inițiată de biserica ortodoxă ar însemna pentru noi un foarte prețios ajutor.

După părintele Agârbiceanu a luat cuvânt d. Tiberiu Vornic: N'ar fi neobișnuit, cu atât mai puțin imposibil dacă s'ar asculta și înfăptui, recomandația părintelui Agârbiceanu. În trecut doar, cine nu știe, bisericile surori din Ardeal, au conlucrat în direcție națională, cu acelaș zel. Dovadă convingătoare e prezidenția „Astrei“, pe care

o dețineau alternativ, fii de ai bisericii unite și ai celei ortodoxe.

Au mai luat cuvânt: d-nii Laurențiu Moldovan, protopopul Clujului Dr. E. Dăian, canonicul Dr. Ion Bălan, d. Emil Lobonțiu etc.

Sfârșindu-se deliberările asupra scolului, d. președinte face declarația sărbătorească, indusă în procesul verbal, că Agru-l nu are de scop să ia o atitudine agresivă față de biserica ortodoxă, ci bineintenționat e călăuzit de cele mai sincere sentimente frățești.

Celelalte articole ale statutelor s'au votat cu unele rectificări indicate și cerute de d-nii: Boilă Romulus, păr. canonic Roșianu, păr. prot. Dăianu, Nicolae Marcu și de comitetul de inițiativă.

Din cler, membrii de drept în comitetul central ca reprezentanți ar arhidiecezei și ai episcopilor sufragane, vor fi designați de ordinariatele respective și nu din partea capitulelor pentru a se da posibilitate de a fi aleși și alți clerici vrednici în afara de membrii capitulelor.

După ce s'au determinat statutele, comitetul de inițiativă și-a depus mandatul și prezidenția ședințelor o preia Ilustritatea Sa Iacob Radu, prelat papal, prepozitul diecezei Orăzii-Mari. D. Emil Birtolon, raportorul comisiei delegate cu înscrierea membrilor noi, relatează că I. P. S. S. Metropolitul Vasile Suciș, s'a înscris ca membru fondator donând suma de 50.000. De asemenea Preasfințitii Episcopi Dr. Iuliu Hossu al Gherlei și Dr. Alexandru Nicolescu al Lugojului s'au înscris dăruind aceeaș sumă, câte 50.000 lei. P. S. S. Episcopul Orăzii, Dr. Valeriu Traian Frențiu, a donat suma de 100.000 lei.

S'au mai înscris 29 membrii fondatori, 27 pe viață și numeroși membrii activi. Totalul contribuțiilor celor înscriși formează suma de 432.000 lei.

După citirea telegramelor de adevărată sosite din diferite părți ale provinciei mitropolitane, s'a purces la

alegerea președintelui. Gândurile tuturor erau îndreptate spre inimosul și neostenitul d. Valer Pop.

Spre aceasta a luat cuvânt Rev canonic Dr. Ion Bălan. În vorbirea ce-a ținut-o, Dsa revelează că ideea unei asociații de mireni în slujba idealului Bisericii cum și pregătirea terenului pentru înfăptuire, propaganda întinsă, se datorește unui adevărat oștăn de a lui Hristos, care și-a pus tot sufletul pentru izbânda ideii preconizate și acesta este d. dr. Valer Pop. Elogiază în dânsul pe creștinul ales care pătrunde cu adevărat creștinismul și capabil de curajoase și desinteresate inițiative îl păzește prin faptele sale. Meritul de-a fi inițiat și muncit pentru *Agru* și faptul că nu e înregimentat în nici un partid politic îl designează ca cel mai legitim președinte al „Asociației“.

Ales fiind președintele în persoana d-lui Valer Pop, Ilustrisimul Iacob Radu dela Oradea, subliniează importanța acestei alegeri și salută cu căldură pe noul președinte.

Intens emoționat, noul ales răspunde mulțumind pentru încrederea manifestată față de dânsul și declară că alegerea nu o socotește ca o simplă concesiune a unui titlu onorific ci ca pe o *chemare la muncă intensivă, îndrumătoare și constructivă*. S'au ales apoi prin aclamare, de membrii ai comitetului următorii:

Vicepreședinți: Ioan Boier, Iuliu Hațieganu, Florențin Mihali, Gelu Egri, Traian Sima și Titu Mălăiu.

Secretar general: Augustin Popa.

Cassier general: Emil Birtolon.

Membrii în comitet: Ioan Bărdescu, Livia Boilă, Gheorghe Cipăianu, Ioan Coltor, Nicolae Drăgan, Elie Dăianu, Victor Gherman, Leon Maior, Victor Maior, Gavril Osian, Victor Onișor, Iosif Orga, Eugenia C. Pop, Petre Poruț, Valentin Poruț, Cornel Pop, Mihai Pop, Valer Roman, Augustin Rațiu, Emil Socaciu, Eugen Tătar, Ludovic Tăutu, Eugen Truția.

Cenzori: Aurel Rusu, Marius Pe-
culea, Ștefan Pop, Iustin Cl. Iuga,
Dumitru Mărian și Valer Pop.

După ce a fost ales comitetul, dl.
protopop Dăianu, a făcut propunerea
ca viitorul congres să se țină la Cluj.
I s'a acceptat propunerea. La orele 8
seara s'a ridicat ședința.

Ziua a II-a 24 Nov.

În ziua a doua a congresului, ser-
viciul divin a fost pontificat de P. S.
Sa Episcopul Valeriu Traian Frențiu
al Orăzii, în capela „Institutului Re-
cunoștinței“. În decursul sfintei Liturgii
P. S. Sa Episcopul Alexandru Nico-
lescu a rostit o frumoasă predică, tra-
tând despre curente anticreștine și
datoria noastră de a lupta contra lor.

După serviciul divin a avut loc la
ceasurile 11 ședința *festivă* în sala
cea mare a liceului.

I. P. S. S. Mitropolitul Vasile
Suciu deschizând ședința, arată im-
portanța Blajului în viața noastră na-
țională sub aspectul politic și cultu-
ral. Adresându-se congresiștilor, le zice:

„Voi credeți că veți fericii societatea
aplicând principiile etice creștine, să știți
că veți izbuti“... „Numai împlinirea
voinței lui Dumnezeu duce la adevă-
rata fericire“... „Iubim pe frații noștri
de un sânge, urmând pilda lui Isus
În sânul Asociației noastre nu este ură
ci numai dragoste de frate“...

„Vreți să îndrumați viața publică?
Faceți-o în numele lui Isus Hristos și
atunci, roadele muncii voastre vor fi
cele mai nobile“.

După înțeleptul discurs al I. P. S.
S. Mitropolitul s'a decis ca să se
emită telegrame omagiale către M. S.
Regele, Preafericitul Părinte Papa Piu,
Înaltei Regențe și Prim-ministrului
Iuliu Maniu. În telegrama trimisă
Înaltei Regențe, Asociația promite că
va propovădui dragostea între frații
de acelaș sânge, lucrând pentru pro-
sperarea bisericii și neamului.

Ca reprezentant al tinereții uni-

versitare române unite dela Universi-
tatea din Cluj, vorbește d. Ioan So-
caciuc, făcând o considerație sintetică
asupra trecutului Bisericii lui Hristos
concludând asupra eșecului tuturor
tentativelor de a nimici biserica și a
discredita ideea lui Dumnezeu și a
vieții de după moarte.

Dna Marta Iepure, cuvântă în nu-
mele femeilor române unite asigurând
Asociația de binevoitorul lor concurs.

Dl. Emil Precup, directorul liceu-
lui „Petru Maior“ din Gherla, vorbește
în numele credincioșilor din Gherla.

D. Demetriu Kiss, în numele cre-
dincioșilor Orăzii.

A urmat apoi discursul d-lui prof.
univ. Iuliu Hățieganu, pe care îl re-
producem mai jos.

Consider că o datorie să depun înaintea
scaunului apostolic al Excelenței și Ilustri-
taților Voastre alipirea noastră neclintită
și profundă către sfânta biserică precum și
dorința, ca acest congres să marcheze in-
țiativa unei munci intenzive, ca e dela in-
ceput să brâzdeze pentru credincioși linia
de conduită în conservarea aceluiaș tezaur,
care este religia.

Organizarea Românilor uniți într'o aso-
ciație are o importanță deosebită. Edificiul
acestei organizații trebuie clădit *pe funda-
mentul de piatră al credinței adevărate*.
Credința, care în toate timpurile a fost cel
mai puternic motor de acțiune și creație,
să lumineze mai puternic, să încălzească mai
mult ca până acum prin aceasta asociație
și să contribuie, ca în locul vorbelor să
avem cât mai multe fapte, căci fără fapte
credința moartă este. Numai sub protecția
credinței se poate păstra curățenia sufle-
tului.

Azi trăim epoca de aur a tehnicii și
științei. Facem descoperiri neînchipuite,
ascultăm cu aparate mici opera din New-
York, sburăm în 21 zile în jurul pământului,
și totuși ființa noastră este nemulțumită;
ea cere încă ceva, și acel ceva este *sănă-
tatea*, care numai atunci este armonică și
perfectă, dacă este *o sănătate integrală a
trupului și a sufletului*. Această sănătate
qua non a binelui pe acest pământ Numai
sufletească și trupească este condiția sine

atunci avem echilibrul vieții, dacă trupul e sănătos și sufletul este curat. La lumina și focul sacru al religiei încolțesc cele mai nobile calități: iubirea, speranța, încrederea, umilința, compătimirea, respectul și abnegația, calități, cari ele, și numai ele singure, asigură propășirea colectivităților. Azi, când se vorbește de criză: criză politică, criză universitară, criză socială, criza familiei, criza tineretului, numai religia poate să scoată societatea din aceste crize multiple. Condiția însă este să existe organizarea puternică a religiei: astăzi, când, stăpânim timpul și spațiul *să ne nizuim din toate puterile, să ajungem și la stăpânirea sufletului.*

Este o problemă grea — care se poate însă soluționa — având un ajutor sigur, al lui Dumnezeu. Soarele este dătorul de viață; la arșița soarelui dispare lînțoliul de zăpadă și resar florile, înverzesc pădurile. De sus vine și puterea, care întărește și vindecă sufletele. Iar această putere de sus, această putere moralizatoare nu o poate exercita decât biserica. Singură ea, biserica, poate soluționa azi cele mai importante probleme sociale: criza familiei și criza tineretului. Iar familia echilibrată și tineretului îndrumat, sunt pietrele unghiulare ale marelui edificiu național și social. Terapia crizelor sociale nu poate fi căutată decât în idealismul pozitiv al lui Isus. Azi și medicina admite, că credința vindecă. Psihoterapia și psihonaliza sunt azi cei mai moderni agenți terapeutici.

Părerea mea modestă, a unui muncitor și mai modest pe ogorul științei, este, că politica cea bună este *politica crucii* — căci numai ea asigură o viață socială liniștită. Sunt convins, că numai un drum duce în fericire completă și acesta este drumul udat cu sânge al crucii.

Baccilii indiferentismului și ai egoismului au penetrat și în societatea noastră cultă românească. Pătura așa zisă „incultă”, *țărănimoa noastră, arată și azi după războiu o înțelegere adâncă a vieții religioase.* Această constatare este un simptom patologic, căci scăderea moralității claselor diriguitoare sub nivelul celor diriguite — *este un semn al decadentei.* A sosit vremea, ca să ne aducem aminte, că suntem trup și suflet și avem o datorie să le dăm îngrijirea egală și cuvenită. Ba chiar se impune să fortifiăm, să intensificăm viața religioasă, creiând o conștiință religioasă solidă.

Este o datorie, să formăm aceasta conștiință religioasă catolică prin *cunoașterea* legilor, formalităților, semnificațiilor cultului și prin înțelegerea dogmelor, căci numai cunoscând aceste ne vom convinge, ce puternică este biserica și numai atunci vom

înțelege rolul important, pe care l-a avut biserica în istoria culturală și socială a omenirii și a neamului nostru.

Gustave Lebon zice, că „nici o civilizație nu poate trăi fără morală — această fiind o necesitate imperioasă —, iar această morală nu se poate zidi, decât pe fundamentul solid și etern al religiei”. Civilizația noastră actuală arată în chipul cel mai strălucit acest adevăr; tradiția noastră are la bază religia. Să respectăm deci această tradiție, fără de care nici un popor nu poate trăi, ci se condamnă singur la moarte.

Idealul societății române de azi trebuie să fie sănătatea întregului. Această sănătate integrală trebuie să fie busola, care să conducă cărările vieții noastre, știind că numai la flacăra credinței se poate încălzi mintea creatoare și numai sub protecția religiei poate să meargă un pas înainte societatea.

În aceste momente, când ne hotărîm să devenim fii activi ai bisericii române unite cu Roma, suntem datori cu o declarație frățească: *Suntem cei mai înverșunați susținători ai păcii interconfesionale.* Trebuie să ne comportăm în acest punct cum se comportă un adevărat catolic. El nu atacă niciodată, el numai se apără. Această apărare este însă conștiință, luminată și dărză. Suntem deci pentru cea mai deplină pace între confesiuni și ne bucurăm de tot ce este bun și la alte religii. O singură dorință avem: mai ales conducerea politică a țării să nu facă greșeli, din care noi să suferim.

Să știe toată lumea românească, că *conștiința religioasă catolică nu periclitează pacea*, căci aceasta conștiință este pătrunsă de dreptate și adevăr. Iar de dreptate și de adevăr să nu se teamă nimeni. Cu cât vom fi mai conștiinți catolici cu atât vom fi mai utili fii ai patriei noastre. Patria are nevoie de cetățeni productivi și mai ales, sănătoși trupește și sufletește, iar asociația noastră aceasta o urmărește. Biserica noastră trebuie să ocupe locul meritat în cadrul curentelor religioase, culturale și spirituale ale noii Români. Reprezentând pacea, servim — prin iubire prin fapta și prin perfecționarea calităților cuprinse în învățătura lui Isus Hristos — în aceeași măsură biserica și patria.

O'Connel, peregrin catolic din Irlandă, a murit, în drumul său spre Roma eternă, la Milano. A lăsat un testament: „Trupul meu Irlandei, inima mea Romei, sufletul meu lui Dumnezeu”. Legământul, pe care-l facem noi azi promite trupul și toată viața pământească patriei noastre scumpe, inima noastră și sufletul nostru prin Roma, lui Isus și Dumnezeu.

Cu Dumnezeu înainte pentru binele bisericii și pentru fericirea țării și a neamului!

Deasemenea reproducem strălucitul discurs al inițiatorului Agru-lui, a d-lui Valer Pop.

„Societatea umană se prezintă perturbată și adânc zduncinată după uriașul cataclism al marelui războiu, în sarcina căruia cu ușurință ne place să aruncăm toată vina unor simptome de evidență dezagregare și decadentă. Nu uriașul războiu, sau nu războiul în sine este însă originea perturbațiunii. Cauza este mai îndepărtată și mai adâncă. Oricât de măiastră și aparent im-petreabilă ar fi țesătura mistificării și a înducerii în eroare, adevărul o străbate și în lumina lui strălucitoare ni-se arată rătăcirile trecutului și drumul drept al viitorului izbăvitor.

Adevărul, mărturisit tot mai des și stăruitor în alte părți, să-i rostim cu tărie și noi: *Omenirea are un singur așezământ veșnic nebiruit și indestructibil: Biserica.* Isus Hristos a întemeiat biserica sa pe Petru, stâncă de eternă dăinuire, pe care nici puterile iadului nu o vor putea surpa vre-o dată: Mântuitorul a făgăduit bisericii sale că va fi cu ea până la sfârșitul veacurilor.

Toate instituțiile omenești cari au la temelie biserica lui Hristos și sunt pătrunse de adevărurile eterne ale credinței — această comoră nesecată de bunuri spirituale și morale — stau pe bază tare, solidă: au împrumutat ceva din veșnicia bisericii Mântuitorului. *Instituțiile omenești ce se leapădă de biserică, ce tratează cu dispreț credința sau cred că se pot dispensa de comandamentele etice și morale ale credinței, sunt șubrede și se sortesc singure peirei.*

Nimeni nu este mai conștios de aceste adevăruri eterne decât *geniul răului.* Triumful răului se poate asigura numai prin dărâmarea bisericii lui Hristos și dacă această țintă nu poate fi atinsă niciodată — și cu adevărat nu poate fi atinsă — cel puțin un triumf vremelnic se poate obține prin îndepărtarea omenirii dela credință, prin ruperea sistematică a legăturilor dintre oameni și biserică. *Numai eliminarea credinței din viața individuală, familială și publică poate face din individ o fiară, poate desființa minunata celulă a societății umane: familia poate anarhiza și răsturna cea mai superioară formă de organizare omenească: statul!*

Toate teoriile, curentele și acțiunile dezagregante, subversive și anarhizante au lovit întâiu în biserică. Ajunge simpla lor

nidicare pentru a face dovada: ereziile, reforma, liber-cugetarea, francmasoneria, materialismul istoric, pozitivismul, socialismul și mai pe urmă bolșevismul. Unele s'au mulțumit cu mai puțin: ruperea unității credinței prin tăgăduirea adevărilor dogmatice ale bisericii lui Hristos; altele au pretins fără înconjur de a fericii pe oameni fără Dumnezeu și fără credință. Statul nu le-a închis calea de pătrundere: libertatea acordată „ideilor“ s'a putut transforma fără greutate într'o licență desfrânată. Societatea — curioasă sau inertă — nu le-a repudiat categoric *Toți au uitat, că fără credință și fără morala isvorită din credință nu există prosperitate, n'ei măcar de ordin material.*

Ce ne-au dat aceste concepții „filosofice“, sociale, aceste curente și acțiuni radicale și moderne, cari promiteau fericirea pământeană în afară de credință?! În loc de armonizare și ierarhizare, fără de cari nu se poate concepe prosperitatea morală și materială a omenirii, ele ne-au dat ura și lupta fără crutare între indivizi, clase și națiuni, anarhizarea în toate domeniile. Aceste sunt rezultatele unei lupte date sub diferite forme împotriva credinței. Am tolerat să se semene vânt, — recoltăm furtună!

Biserica însă fiind vecinică și nebiruită, ea singură numai și numai prin forțele ei proprii, dumnezești, va înfrunta toate valurile furioase și va supune toate pornirile vrăjmașe. Minunata reînviere a bisericii în Franța jacobină, triumful măreț al credinței în Italia francmasonă și apropiata renaștere miraculoasă a bisericii în Rusia bolșevică, sunt tot atâtea confirmări strălucite ale acestui adevăr.

Dar noi fii al acestei dumnezești biserici, mamică ocrotitoare și mântuitoare a noastră a tuturor, suntem oare ținuți să păstrăm o atitudine pasivă? Nu ne încumbă nici o datorie? Nepăsarea, sau lasitatea, o putem duce atât de departe, încât să nu învățăm nimic din trecut, să nu ne ridicăm contra uneltirilor ce se pun la cale, contra experiențelor sinistre ce se încearcă pe spinarea omenirii, contra otrăvirii morale a societății umane; să tolerăm, fără crâcnire, bătaia de joc cu cele mai sublime bunuri spirituale?

Este de datoria noastră a tuturor Românilor credincioși, chiar a tuturor indiferenților de bună credință, să crățăm neamului nostru acest sbucium sterp și otrăvitor de suflete, să ne apărăm biserica și să contribuim din toate puterile noastre la accelerarea biruinței definitive a credinței.

O putem face. Nu în grupuri răslețe, sau prin acțiuni individuale. O putem face unindu-ne cu toții, într-o vastă și puternică asociațiune. Strâns uniți în jurul bisericii: *Să adâncim viața sufletească; să intensificăm educația religioasă a tineretului; să combatem curentele cu caracter secular, destructiv și anticreștinesc; să îndrumăm viața publică și privată potrivit eticei creștine, în sentimentul iubirii de neam și de patrie!*

Iată crezul ce stă la baza acțiunii noastre!

Vom așeza deci la temelie viața individului, a familiei românești și a statului nostru național: Biserica lui Hristos. Vom stăruii din toate puterile, ca întreaga noastră existență individuală și colectivă să se pătrundă de adevăruri eterne ale credinței. Dacă aceasta se poate numi politică, vom fi făcută politică în înțelesul înalt și sublim al cuvântului, singura politică admisibilă și compatibilă cu caracterul AGRU-lui nostru. Dar politica de partid? Vrem să fim simbol al buneii înțelegeri, al armoniei, al unirii; la masa noastră trebuie să domnească pacea, pacea lui Hristos. Vrem să fim un loc de întâlnire pentru toți cei cu gândul curat, pentru toți cei demni și bine intenționați, indiferent din ce organizație politică fac parte. *Deci politica de partid nu are ce căuta în mijlocul nostru!*

*

Ținem la Roma. Ne mândrim cu unirea făcută cu Roma, leagăn al credinței noastre străbune și al ființei noastre naționale.

Dorim cu toată căldura inimei noastre românești și creștinești *refacerea unității de credință a neamului românesc și credem cu statornicie, că aceasta se va înfăptui, precum se va înfăptui unitatea întregii biserici creștine: odată va fi o singură turmă și un singur păstor!*

Refacerea unității noastre de credință însă nu poate fi operă pur omenească. Ea nu se poate realiza prin ură, învrăjpire sau cucerire. Lupta confesională nu ne va apropia cu nici un pas de această sublimă țintă. Acțiunea de proselitism sapă o prăpastie de netrecut între cele două biserici surori, întârzie apropierea și amână inevitabila lor unire. *Unirea bisericăscă se va face prin mila și din voința Atotputernicului, precum îndurarea sa ne-*

dat unirea națională, răscumpărată cu grele sacrificii și seculare suferințe.

Asociațiunea generală a Românilor uniți — ca și biserica română unită cu Roma — repudiază lupta confesională, se deszice de orice acțiune de ură, învrăjpire sau proselitism. AGRU-1 nu este un instrument de învrăjpire a fraților de acelaș sânge și mai puțin un factor de slăbire a solidarității naționale.

Ogorul vieții morale și spirituale e întelenii. Crește buruiiană pe câmpiile frumoase ale vieții individuale, familiare și publice în țara întregită cu imense jertfe. Ne pândesc dușmani neindurați la toate hotarele și lupii intrați în stână fac ravagii înspăimântătoare. Ce teren vast, nemăsurat și încă aproape necălcăt pentru o muncă serioasă, moralizatoare, constructivă și îndrumătoare! *Ne așteaptă pe toți opera de retacere morală a unui neam și a unui stat de curând închiegat.* Rânile adânci rămase în sufletul și pe trupul nostru colectiv de neam nu pot fi vindecate decât pe cale spirituală.

Iată un minunat teren de muncă pentru cele două biserici naționale. Pe acest teren nu ne desparte nimic, ci totul ne unește. La această operă nu putem fi decât frați cu râvnă egală de a mări pe Dumnezeu și a ne servi patria.

Ma e nevoie și de concurența nobilă și folositoare? *Să ne măsurăm în binele ce-l vom fi realizat și să nu cântărească decât răul ce-l vom fi eliminat.*

Acestea sunt principiile noastre călăuzitoare; le vom pune în practică cu toată sinceritatea și cu toată lealitatea.

Frații ortodocși să facă la fel! Constituirea lor într-o asociație generală nu ne va supăra; dimpotrivă ne va pricinui o mare și sinceră bucurie. *Noi le întindem de pe acum mâna, frățește și românește.* Suntem gata a lucra paralel pe teren moral și național fără nici un gând ascuns. Coordonarea activității celor două asociațiuni animate de aceleași sentimente creștinești și românești nu va întâmpina nici o dificultate. Să se știe odată pentru totdeauna: *Biserica unită are o singură mândrie; de-a fi fost factorul determinant al renașterii noastre spirituale și naționale; o singură ambiție pentru viitor: de a da o largă și desinteresată contribuție la refacerea morală și consolidarea națională a țării.*

AGRU! Agru, ogor sfânt al credinței și ființei noastre naționale! Tu ești în așteptarea înfrigorată a harnicului gospodar, care să te cultive cu râvnă evlavioasă! Să nu-ți fie zadarnică așteptarea, să nu-ți se irosească nădejdea dătătoare de viață. Taiam vom brazde adânci pe întreg cuprinsul

suprafeței tale și un brazde arunca-vom semăntă multă și bună. Iar din brazdele însemăntate cu grija, va răsări ca mâine belșugul holdelor de aur, dând rod însutit la seceriș.

Asociațiunea generală a românilor uniți a luat ființă *întru mărirea lui Dumnezeu și în slujba neamului românesc.*

Așa să ne ajute cerescul Părinte!

Incheierea seriei vorbirilor, o face P. S. Sa Episcopul Iuliu Hossu, arătând prin vorbirea sa lapidară și concentrată că interesul bisericii este domnia: dreptății, a bucuriei și a păcii, în rândurile credincioșilor. Iși exprimă bucuria pentru fidelitatea credincioșilor față de Maica Biserică și dorește ca năzuințelor lor Domnul să le hărăzească o cât mai deplină izbândire.

După ce Prea Sfințitul își isprăvește cuvântarea, congresiștii în ansamblu întonează cu întraripată cucernicie imnul „Cuvine-se cu adevărat“.

I. P. S. S. Mitropolitul Suciul închide ședința la orele 1 p. m.

La recepția din castelul mitropolitan, dna Drosida Isaicu din Sibiu a adresat un călduros cuvânt omagial în numele femeilor române unite.

I. P. S. S. Mitropolitul a oferit o masă, după recepție, la care au luat parte persoane distinse, clerici și mireni și la care s'au ținut mai multe toasturi, în onoarea Inalților Arhieri și a vrednicilor laici promotori ai Asociațiunii.

**Dorim tuturor cetitorilor noștri
Sărbători vesele și fericite.**

Diverse.

Desvelirea monumentului ridicat Regelui Ferdinand I. la Orăștie. Desvelirea monumentului marelui Rege, făuritor al unității noastre naționale

ridicat la Orăștie, a avut loc în 17 Noemvrie — cu mare solemnitate. La serbare au participat toți membrii familiei regale în frunte cu M. S. Regina Maria. M. S. Regele Mihai a lipsit. Au mai participat apoi: Inaltul Regent Sărețeanu, reprezentând Inalta Regentă, d. prim-ministru Iuliu Maniu cu alți membrii din guvern, mulți parlamentari printre cari și prezidenții corporurilor legiuitoare, un mare număr de intelectuali și țărani din satele din împrejurimi.

Mitropolitul Bălan dela Sibiu a celebrat un serviciu divin și a ținut apoi o cuvântare. După cuvântarea Mitropolitului au urmat vorbirea unui colonel care a prezidat comitetul de inițiativă a monumentului. I-au urmat primarul Orăștiei, ministrul Cihoski, ministrul Vlad, dl. Al. Lapedatu ca delegat al Academiei, d-rul Lupu și N. N. Saveanu. După vorbiri a defilat un lung și frumos cortegiu compus din elevii școlilor primare și secundare, grupe de țărani în hainele pitorești ale satelor lor, cară alegoric reprezintă toate brânșele industriale din județul Hunedoara. La urmă au defilat în frunte cu d. general Mihăescu din Sibiu, armata dând onorurile. La primărie s'a oferit, după încheierea serbărilor un banchet la care au tostat dd. Iuliu Maniu, Ștefan C. Pop și generalul Mihăiescu.

Binecuvântarea bisericii din Nușeni.

La 10 Noemvrie a. c. Prea Sfinția Sa fiind la Bârsana în Maramureș, actul binecuvântării bisericii renovată din Nușeni a fost săvârșit de Reverendisimul părinte canonic *Dioniziu Vaida*. La această serbare bisericească au luat parte întreg clerul, mulți intelectuali, și foarte numeroși credincioși din satele învecinate. Părintele protopop Boteanu. parohul Nușenilor și credincioșii săi,

plini de râvnă creștinească, sunt vrednici de toată lauda pentru sacrificiile făcute în străduința de a mări frumuseța și bună cuviința casei Domnului. Părintele canonic a rostit trumoase sfaturi de statornicie și alipire față de credința creștină catolică. La banchetul ținut d. Dr. Valeriu Roman prin cuvântarea sa a făcut propagandă pentru congresul AGRU-lui.

Câteva date despre Lourdes. Reproducem din rubrica „Știrilor mărunte” a foii ecclesiastice „Unirea” un fragment edificator: „*Câteva date despre Lourdes în 1928*”.

„După datele publicate în Buletinul oficial al sanctuarului din Lourdes, numărul peregrinilor din anul trecut 1928 atinge cifra de 654.000, între cari peste 60.000 din străinătate. Clerul înalt figurează între acești peregrini la picioarele Maicii Domnului cu 5 cardinali, 20 arhiepiscopi și 111 episcopi, iar liturgiile ce s'au celebrat la sanctuarul peșteri trece de 70.000. Bolnavii cari s'au apropiat de acest loc miraculos au fost la 150.000, iar doctorii cari au studiat cazurile de vindecări (între cari pentru anii 1926 și 1927 se înregistrează 12 ca adevărate miracole) se citrează la 874. De boale mai ușoare au scăpat cu totul 87 persoane”.

Misiuni populare. În zilele de 6—7—8 și 9 Decembrie c. s'au ținut în parohia Sânmărgăhita, misiuni populare în legătură cu anul jubilar, pentru obținerea indilgenței plenare concese cu acest prilej. Misiunile au fost conduse de Clars. pâr. Dr. George Bob profesor la Academia Teologică. Ținând seamă de faptul că n'au luat parte și comunele învecinate din cauza vremii nefavorabile, numărul celor ce s'au mărturisit și împărțit cu sf. Euharistie fiind 250, arată că roadele muncii slujitorilor Domnului, au răspuns așteptărilor.

Aviz: Cumpărăm din biblioteca „Semănătorul” cu preț dublu N-ii: 1, 3, 8, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 49, 51—54. Librăria Diecezană Arad. str. Eminescu 18.

ÎN TIPOGRAFIA DIECEZANĂ

se eșeptuesc tot felul de imprimate, necesare cancelariilor. Cu plăcere luăm la tipar: Opuri, Broșuri, Bilanțe și Anunțuri funebreale, de logodnă și de cununie, Circulare, Invitări, etc. tot felul de lucrări ce se țin de arta tipografică.

DECRETELE

Conciliilor Provinciali I. și II

se află de vânzarea la Librăria Decezană

Gherla. — Piața Unirii 13.

Prețul unui exemplar 100 Lei, plus porto postal.

LA LIBRĂRIA DIECEZANĂ, Gherla

se află de vânzare

Teologia Dogmatică volumul I. și volumul II. de I. P. S. Sa

Dr. Vasile Suciu.

Prețul unui volum 250 Lei, plus porto postal, și Teologia Dogmatică Specială vol. I. Prețul 300 L plus porto și volumul II. Prețul 360 Lei.

Asortiment bogat de tot felul de rechizite cancelariale necesare pentru Oficiile protopopești și parohiale.

Protocol exhibitor, legat în pânză 280 Lei.

Matricula Botezaților, Cununaților, Morților, legată în pânză 280 Lei.

Protocol pentru Rațiuni 280 Lei.

Protocol pentru Liturgii, predici carte postală, protocol de ședințe 180 L.

Tot felul de tipărituri — extra-se matriculari, informațiuni periodice, diplome pentru cantori, coale pentru rațiuni, statul activ și pasiv etc. — toate în ediție nouă; hârtie fină, cerneală, penițe, creioane, tamponuri, etc. în preț redus și calitatea cea mai bună.

Furnizăm sigile și stampile pentru Oficii! Toate comenzile se execută prompt și cu reîntoarcerea poștei.